

jeg for største Delen allerede paa Forhaand kan sige, at jeg ikke blot ikke vil modsætte mig, men gerne vil modtage.

At dette maa være Synspunktet for nærværende Sags Behandling, have jo da ogsaa flere af de ærede Talere været enige med mig i. Jeg regner hertil baade det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup), det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen) og det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe). De ere alle tre enige i det Synspunkt, jeg vil udtrykke i de Ord: Vi tage, hvad vi kunne faa, men dermed lade vi os nøje, thi dermed maa vi lade os nøje. De særlige Betragtninger, det ærede Medlem fra Kalundborg har fremført om Forbryderpræget o. s. v., skal jeg slet ikke vende tilbage til; det er for mig et besynderligt Vidnesbyrd om, hvorledes man kan forelske sig i en Idé uden praktisk Grundlag og uden praktisk Anvendelighed paa denne Sags Behandling. Det, som det kommer an paa, er det andet Synspunkt, som det ærede Medlem saa rigtigt fremhævede ved Finanslovens første Behandling: Hvad man fra de forskellige Sider kan enes om, tage vi, det øvrige lade vi ligge, dermed lade vi os nøje. Det ere altsaa de 3 ærede Medlemmer enige om, og det er jeg jo ogsaa enig i. Hvad der skiller os, er vor Tro til, hvor meget der vil kunne naas ud over de omtalte Smaaændringer. Jeg tror ikke, der vil kunne naas noget af principiel Betydning; de ærede Medlemmer have en derfra afvigende Tro, men i forskellige Grader. Jeg ønsker dem for saa vidt alt Held og Lykke til Opfyldelsen af disse deres Ønsker, men jeg siger, jeg tror ikke paa dem.

Jeg ved ikke, om jeg til de Medlemmer, paa hvem jeg saaledes tør gøre Regning, under Sagens fortsatte Behandling, kan henregne det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Thi ganske vist begyndte jo det ærede Medlem, som ogsaa genkaldt i Erintringen af den sidste ærede Taler (Sveistrup), med at betone, at hans Gruppe i Aar vil stille sig anderledes end i Fjor og, saa vidt jeg forstod, stemme for Sagen. Det er jo i Samklang med, at de Medlemmer i det andet Ting af Højregruppen, der i Fjor stemte imod, i Aar officielt erklærede at ville stemme for Forslaget. Men senere kom det ærede Medlem saa stærkt ind paa Bekostningsspørgsmaalet, at jeg fik nogen Tvivl om, hvorledes det ærede Medlem egentlig er stillet. Thi ganske vist skal det være min Bestræbelse

at give det ærede Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat, og ellers de ærede Medlemmer, der henvendte sig til mig derom, alle de Oplysninger, som jeg maatte være i Besiddelse af eller kan skaffe til Belysning af Bekostningsspørgsmaalet. De ere dog saare faa, det skal jeg straks komme tilbage til. Men det kan jo ikke — det gaar jeg ud fra — være det ærede Medlems Mening, i alt Fald ikke Flertallets Mening, at de Oplysninger, der saaledes fremkomme, i nogen Maade skulle være bestemmende for, hvorvidt man vil vedtage dette Forslag endelig eller ikke, af den simple Grund, som jeg stadig falder tilbage paa, at forkastes dette Forslag, har man dog det gamle. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds slog fast som noget, enhver kunde sige sig selv, at de Oplysninger, min Forgænger havde givet Fællesudvalget i Fjor om Bekostningen ved nærværende Reform, ikke kunde staa til Troende. Det tror jeg nu ikke er noget, man kan sige sig selv, selv om det er blevet bekræftet af det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer); i alt Fald er det sikkert, at det sagde man ikke sig selv i Fællesudvalget i Fjor; thi saa vilde man jo ikke have slaet sig til Ro med dem. Jeg kan dertil føje, at der ikke fra Justitsministeriet siden da er fremkommet noget, der positivt afkræfter Rigtigheden af, hvad der da blev oplyst. Men ganske vist maa jeg føje til, at Justitsministeriet heller ikke siden har foretaget eller i alt Fald tilendebragt nogen ny Beregning. Vi ere gaaede i Gang med at indsamle de Oplysninger, vi skulle, og som til Dels skulle danne Grundlaget for de efterfølgende supplerende Love. Dertil hører f. Eks. Spørgsmaalet om Lokaler for Landsretterne, dels i selve Viborg og København, og dels naar de rejse ud. Men vi have ikke faaet Svar derpaa, i alt Fald ikke paa langt nær fra alle Steder. Fremdeles have vi udsendt en Rundskrivelse til alle Amterne for at faa oplyst, hvad der maa kræves af nyt Politi, og hvad det vil koste, men heller ikke det have vi paa langt nær faaet Svar paa. Vi have derfor endnu ikke kunnet foretage nogen som helst ny samlet Beregning paa disse Punkter. Og hvad angaar de øvrige Poster, ere de og maa de ifølge deres Natur være fuldkommen kalkulatoriske, hvilket man heller ikke i den Skrivelse, min Forgænger sendte Fællesudvalget, i mindste Maade har lagt Skjul paa. Noget af det, der vil faa størst Betydning ved Spørgsmaalet om Bekostningen og vil kunne gøre